Sygn. akt VI U 248/18

WYROK
W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 15 stycznia 2019 r.

Sąd Rejonowy dla Warszawy Pragi-Południe w Warszawie VI Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSR Małgorzata Kryńska - Mozolewska

Protokolant: protokolant sądowy Patrycja Wielgus

po rozpoznaniu w dniu 15 stycznia 2019 r. w Warszawie na rozprawie

sprawy R. N.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych (...) w W.

o zasiłek chorobowy

na skutek odwołania R. N.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...) w W. z dnia (...) r. znak (...)

orzeka:

zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznaje odwołującemu R. N.

prawo do zasiłku chorobowego za okres od 1.05.2018r. -31.07.2018r.

Sygn. akt VI U 248/18

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia (...) roku, znak: (...), Zakład Ubezpieczeń Społecznych (...) w W. odmówił R. N. prawa do zasiłku chorobowego za okres od 1 maja 2018 roku do 31 lipca 2018 roku. W uzasadnieniu decyzji organ podał, że tytuł ubezpieczenia R. N. ustał z dniem 30 kwietnia 2018 roku. Jednocześnie po ustaniu tytułu ubezpieczenia kontynuuje on wcześniej podjętą w dniu 23 kwietnia 2018 roku działalność gospodarczą, która stanowi tytuł do dobrowolnego ubezpieczenia chorobowego.

(decyzja z dnia 28.06.2018r. – akta organu rentowego)

Od powyższej decyzji R. N. wniósł odwołanie, w którym podał, że podczas swej niezdolności do pracy trwającej od dnia 23 kwietnia 2018 roku do dnia 31 lipca 2018 roku nie prowadził działalności gospodarczej, którą wcześniej zarejestrował, nie był bowiem zdolny do podjęcia żadnej działalności zarobkowej ze względu na swój stan zdrowia.

(odwołanie – k. 1 – 2)

W odpowiedzi na odwołanie ZUS wniósł o jego oddalenie. W uzasadnieniu swego stanowiska organ rentowy powtórzył argumentację zawartą w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji.

(odpowiedź na odwołanie – k. 17 – 17 verte)

<u>Sąd ustalił następujący stan faktyczny:</u>

R. N. był niezdolny do pracy w okresie od 23 kwietnia 2018 roku do 31 lipca 2018 roku. Odwołujący się w okresie od 1 sierpnia 2015 roku do 30 kwietnia 2018 roku pracował w (...) sp. z o.o. z siedzibą w W. Oddział w K..

(dowód: zwolnienia lekarskie – k. 10 – 11, zeznania odwołującego się R. N. – protokół rozprawy z dnia 15.01.2019r. od 00:04:14 do 00:09:17, świadectwo pracy – akta organu rentowego)

Odwołujący w dniu 18 kwietnia 2018 roku założył własną działalność gospodarczą pod firmą (...) usługi konsultingowe, szukał on bowiem alternatywy dla wykorzystania swojej wiedzy po zwolnieniu go z pracy. W związku z niezdolnością do pracy wnioskodawca nie wykonywał żadnych czynności w ramach ww. działalności przez okres od 23 kwietnia 2018 roku do 31 lipca 2018 roku oraz nie uzyskał żadnych przychodów. W deklaracjach dla podatku od towarów i usług za okres od 1 kwietnia 2018 roku do 31 lipca 2018 roku wnioskodawca wykazywał dostawy towarów/ świadczenia usług w wysokości 0,00 zł. Dopiero po odzyskaniu zdolności do pracy wnioskodawca podjął działalność gospodarczą.

(dowód: wydruk z (...) k. 15, zeznania odwołującego się R. N. – protokół rozprawy z dnia 15.01.2019r. od 00:04:14 do 00:09:17, zaświadczenie nr (...) – k. 25)

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o wskazane wyżej dowody, których wiarygodności strony skutecznie nie zakwestionowały w toku postępowania. Sąd oparł się również na zeznaniach odwołującego się, które zostały uznane za wiarygodne w całości, znajdują bowiem oparcie w pozostałym materiale dowodowym.

<u>Sąd zważył, co następuje:</u>

Odwołanie zasługiwało na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 6 ust. 1 ustawy z dnia 25 czerwca 1999 roku o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa (t.j. – Dz. U. z 2017 roku, poz. 1368, ze zm.; dalej jako: ustawa zasiłkowa) zasiłek chorobowy przysługuje ubezpieczonemu, który stał się niezdolny do pracy z powodu choroby w czasie trwania ubezpieczenia chorobowego. W toku niniejszego postępowania ZUS nie kwestionował samego faktu niezdolności do pracy odwołującego w okresie od 1 maja 2018 roku do 31 lipca 2018 roku. Ponadto zgodnie z art. 7 pkt 1 ustawy zasiłkowej zasiłek chorobowy przysługuje również osobie, która stała się niezdolna do pracy po ustaniu tytułu ubezpieczenia chorobowego, jeżeli niezdolność do pracy trwała bez przerwy co najmniej 30 dni i powstała nie później niż w ciągu 14 dni od ustania tytułu ubezpieczenia chorobowego.

W niniejszej sprawie organ rentowy odmawiając R. N. przyznania prawa do zasiłku chorobowego powołał się na art. 13 ust. 1 pkt 2 ustawy zasiłkowej, zgodnie z którym zasiłek chorobowy z tytułu niezdolności do pracy powstałej w czasie trwania ubezpieczenia chorobowego, jak i z tytułu niezdolności do pracy powstałej po ustaniu tytułu ubezpieczenia nie przysługuje za okres po ustaniu tytułu ubezpieczenia chorobowego, jeżeli osoba niezdolna do pracy kontynuuje działalność zarobkową lub podjęła działalność zarobkową stanowiącą tytuł do objęcia obowiązkowo lub dobrowolnie ubezpieczeniem chorobowym albo zapewniającą prawo do świadczeń za okres niezdolności do pracy z powodu choroby. W ocenie ZUS odwołujący się bowiem po ustaniu tytułu ubezpieczenia kontynuował działalność gospodarczą, która stanowiła tytuł do objęcia go dobrowolnym ubezpieczeniem chorobowym.

Z ustaleń Sądu wynika, że faktycznie po ustaniu tytułu ubezpieczenia chorobowego z dniem 30 kwietnia 2018 roku, odwołujący miał zarejestrowaną działalność gospodarczą, której nie zawiesił. Prowadzenie zaś pozarolniczej działalności gospodarczej stanowi tytuł do objęcia dobrowolnym ubezpieczeniem chorobowym.

W ocenie sądu poprzez wprowadzenie regulacji z art. 13 ust. 1 pkt 2 ustawy zasiłkowej ustawodawcy chodziło o wyeliminowanie sytuacji, w których dana osoba zachowuje prawo do zasiłku chorobowego z tytułu poprzedniego

zatrudnienia, a jednocześnie ma inne źródło dochodu w okresie objętym zwolnieniem lekarskim, które umożliwia jej opłacenie składek na dobrowolne ubezpieczenie chorobowe. Stąd też niezwykle istotnym jest ustalenie nie tyle, czy dana osoba miała w okresie swej niezdolności do pracy zarejestrowaną działalność gospodarczą, ale czy w ramach działalności uzyskiwała w okresie tej niezdolności do pracy jakiekolwiek dochody, z których mogłaby opłacić składki. Sąd zbadał więc, czy odwołujący się faktycznie po dniu 30 kwietnia 2018 roku w ramach swej działalności gospodarczej podejmował jakąkolwiek aktywność, czy też wykonywał w jej ramach jakiekolwiek czynności mające na celu uzyskanie zarobku w okresie niezdolności do pracy. W toku postępowania odwołujący udowodnił, że w okresie od 1 maja 2018 roku do 31 lipca 2018 roku nie podejmował jakichkolwiek działań związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej, a w szczególności przedłożył on zaświadczenie z Urzędu Skarbowego, z którego wynika, że w tym okresie nie odnotował on żadnego obrotu, co jest równoznaczne z brakiem faktycznego prowadzenia działalności oraz z brakiem jakiegokolwiek przychodu.

Zatem oznacza to, że odwołujący się faktycznie nie kontynuował po ustaniu tytułu ubezpieczenia innej działalności zarobkowej, która stanowiłaby dla niego tytuł do objęcia ubezpieczeniem. Tym samym nie sposób uznać, aby spełniona została przesłanka z art. 13 ust. 1 pkt 2 ustawy zasiłkowej przemawiająca przeciwko przyznaniu odwołującemu się prawa do zasiłku chorobowego za okres od 1 maja 2018 roku do 31 lipca 2018 roku. Odwołujący się zachowuje więc prawo do zasiłku chorobowego za ten okres.

Mając na uwadze powyższe Sąd orzekł jak w sentencji wyroku.

ZARZĄDZENIE

(...)